

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoP/23/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417214437
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4417214437.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právnej veci navrhovateľa: M. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. 7, toho času Z., P. XX, proti odporcovi: M. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., Sv. Z. XXX/XX, o zvýšenie výživného, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 17. januára 2018, č.k. 16Pc/19/2017-81, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku **m e n í** takto: Odporca je povinný platiť výživné navrhovateľovi vo výške 150,- eur mesačne od 09.08.2017, vždy do 15. dňa v mesiaci, čím mení rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 25CoP/39/2014-130 zo dňa 24.09.2014 v časti o výživnom.

II. Odvolací súd rozsudok v časti, týkajúcej sa zročného výživného a vo výroku o trovách konania, zrušuje a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil odporcovi povinnosť platiť výživné navrhovateľovi vo výške 180,- eur mesačne od 09.08.2017, vždy do 15-teho dňa v mesiaci, čím zmenil rozsudok Krajského súdu v Nitre, č.k. 25CoP/39/2014-130 zo dňa 24.09.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.10.2014, v časti o výživnom tak, že výživné zvýšil. Druhým výrokom prvoinštančný súd povolil odporcovi splácať zročné výživné za obdobie od 09.08.2017 do 31.01.2018 vo výške 456,- eur v mesačných splátkach po 20,- eur spolu s bežným výživným až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Tretím výrokom konanie v zostávajúcej časti návrhu o zaplatenie nedoplatku výživného za obdobie od 01.09.2013 do rozhodnutia súdu zastavil podľa § 29 ods. 1 CMP so súhlasom odporcu. Štvrtým výrokom rozhodol o náhrade trov konania tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine., § 232 CMP a § 52 CMP. Vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je čiastočne dôvodný. Považoval za preukázané, že o výživnom bolo naposledy rozhodované v roku 2014 rozsudkom prvoinštančného súdu č.k. 12P/141/2013-109 zo dňa 17.04.2014 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu č.k. 25Cop/39/2014-130 zo dňa 24.09.2014, ktorým bolo zvýšené výživné pre v tom čase malolátého navrhovateľa zo sumy 80,- eur na sumu 100,- eur od 01.09.2013.

2. Súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ, ktorý je syn odporcu, podal dňa 9.8.2017 návrh na zvýšenie výživného zo sumy 100 eur na sumu 200 eur mesačne od podania návrhu a zároveň žiadal zaplatiť nedoplatok odporcu na výživnom od 1.9.2013 naraz (v tejto časti v priebehu konania zobral návrh späť) . Navrhovateľ zdôvodnil návrh na zvýšenie výživného tým, že po ukončení strednej školy bol prijatý na denné štúdium na vysokej škole od 18.9.2017, s čím sú spojené

odôvodnené zvýšené náklady, na ktorých sa odporca odmieta podieľať zvýšeným výživným. Matka navrhovateľa, s ktorou žije v spoločnej domácnosti má len invalidný dôchodok, je nezamestnaná a nie je schopná uhrádzať jeho náklady na štúdium.

3. Súd vykonaným dokazovaním zistil, že návrh navrhovateľa je čiastočne dôvodný. V čase posledného rozhodovania súdu o výživnom bol príjem odporcu za rok 2013 vo výške 384,- eur mesačne, býval v spoločnej domácnosti s priateľkou, ktorej príjem bol 858,- eur. V spoločnej domácnosti s priateľkou odporca nebýva od roku 2015 a býva u svojej matky, ktorá poberá starobný dôchodok vo výške 410,80 eur a prispieva jej na náklady na bývanie vo výške 100,- eur mesačne. Odporca nevedel súdu preukázať, aké sú skutočné náklady na nájomné a služby spojené s užívaním bytu, predložil súdu len listinné dôkazy ohľadne nákladov na televíziu vo výške 15,32 eur a zálohové platby na elektrinu 27,- eur. Odporca má okrem vyživovacej povinnosti voči navrhovateľovi aj vyživovaciu povinnosť na maloletého Daniela Repku, nar. 26.01.2006, ktorému prispieva na výživu sumou 100,- eur podľa dohody s matkou dieťaťa. Nevyhnutné mesačné výdavky odporcu pozostávajú z výživného na dve deti vo výške 200,- eur, z nákladov na bývanie vo výške 100,- eur. Podľa potvrdenia zamestnávateľa čistý mesačný príjem odporcu za obdobie od januára 2017 do októbra 2017 bol 494,- eur. Približne rovnaký príjem mal i za predchádzajúci rok 2016. Okrem pravidelného mesačného príjmu, mal aj ďalší príjem v období od 13.07.2017 do 31.08.2017 u zamestnávateľa MISCON s. r. o. Štúrovo vo výške 75,58 eur. Súd mal za preukázanú zmenu pomerov na strane odporcu od posledného rozhodnutia súdu v tom, že jeho príjem sa zvýšil zo sumy 384,- eur na sumu 494,- eur a že jeho výdavky sa znížili, keďže nebýva v spoločnej domácnosti s priateľkou, kde náklady na bývanie boli v zmysle jeho vyčíslenia vyššie ako má teraz u svojej matky.

3.1. Súd prvej inštancie konštatoval, že k podstatnej zmene pomerov došlo na strane navrhovateľa, ktorý v čase posledného rozhodovania súdu bol študentom strednej školy a momentálne je študentom vysokej školy, pričom nevyhnutné výdavky navrhovateľa pozostávajú z mesačných zálohových platieb na internát 50,- eur, obedy 36,- eur, desiata a večere celý mesiac 120,- eur, náklady na MHD 12,- eur, náklady na cestovné domov 24,- eur, študijné pomôcky 25,- až 30,- eur a ďalšie nevyhnutné výdavky na stravu, ošatenie a hygienické potreby ako aj záujmové aktivity. Mal za to, že nevyhnutné výdavky navrhovateľa sa zvýšili v súvislosti s ďalším štúdiom a predstavujú minimálne sumu 267,- eur mesačne. Dodal, že výdavky navrhovateľa boli preukázateľne vyššie i v minulom období, keď mal zdravotné problémy a bol evidovaný v odborných ambulanciách s tým, že na tieto náklady mu prispieval jeho strýko nepravidelnými príspevkami vo výške 30,- až 40,- eur.

3.2. Ďalej súd uviedol, že na strane matky došlo k zmene pomerov v tom, že sa jej zvýšil invalidný dôchodok, ktorý poberá vo výške 116 eur (v čase posledného rozhodnutia mala dôchodok 50 eur + 40 eur sociálne dávky) a vzhľadom na jej zdravotný stav (je liečená na epilepsiu od roku 1995) má problém nájsť si zamestnanie, hoci sa o to snažila, čo mal súd preukázané z predložených správ od jej zamestnávateľov. Žiadny iný príjem okrem invalidného dôchodku nemá a nevie sa zamestnať vzhľadom na pretrvávajúce zdravotné problémy. Vyživovaciu povinnosť má len voči navrhovateľovi.

3.3. Súd prijal záver, že ak bude odporca prispievať na výživu navrhovateľa zvýšenou sumou vo výške 180,- eur, pretože vyššiu sumu by nebol schopný zo svojho príjmu platiť tak, aby nedošlo k výraznému zhoršeniu jeho postavenia, táto suma je postačujúca na krytie nevyhnutných výdavkov navrhovateľa v súvislosti so štúdiom, ktoré predstavuje základnú zmenu pomerov na strane navrhovateľa s tým, že k tejto sume je potrebné pripočítať rodinné prídavky ako aj určitú časť výživného zo strany matky minimálne v sume aspoň 40,- eur, vzhľadom na to, že poberá len invalidný dôchodok. Poukázal tiež na prístup navrhovateľa, ktorý sa snažil si brigádniccky privyrobit', aby si z tohto príjmu mohol čiastočne uhrádzať svoje nevyhnutné výdavky, čím vlastne prejavil ústretové konanie voči rodičom, ktorí majú vyživovaciu povinnosť voči svojmu dieťaťu dovtedy, kým nie je schopné samostatne sa živiť, čo v danom prípade je do obdobia, kým navrhovateľ študuje.

4. Súd zvýšil výživné na navrhovateľa zo sumy 100,- eur na sumu 180,- eur, pretože mal za to, že uvedenú sumu bude schopný odporca zaplatiť zo svojho príjmu tak, aby mu zostala suma rovnajúca sa životnému minimu na jednu plnoletú osobu v zmysle zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime vo výške 199,48 eur. Ak odporca zaplatí zo svojho príjmu vo výške 494,- eur výživné vo výške 280,- eur, zostane mu suma 214,- eur. Poznamenal, že zvýšil výživné na navrhovateľa i vzhľadom na vekový rozdiel detí odporcu, keď navrhovateľ má 21 rokov a druhé dieťa odporcu, voči ktorému má vyživovaciu povinnosť má len 12 rokov a odporca si plnil vyživovaciu povinnosť voči obojom deťom v rovnakej výške.

4.1 V súvislosti so zročným výživným za obdobie od 09.08.2017 do 31.01.2018 vo výške 456,- eur, ktoré pozostáva zo sumy 56,- eur (22 dní za mesiac august 2017), zo sumy 400,- eur (za mesiace september 2017 až január 2018, t.j.5X80 eur), súd prvej inštancie vychádzal z toho, že doteraz určené výživné vo výške 100,- eur bolo riadne zaplatené a zročné výživné predstavuje len rozdiel zvýšeného výživného. Prvoinštančný súd povolil, i vzhľadom na súhlas navrhovateľa, zročné výživné odporcovi splácať v splátkach vo výške 20,- eur podľa § 232 CSP. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal, že súd dostatočným spôsobom neprihliadal na zistenú zmenu pomerov, resp. túto dostatočným spôsobom nezistil a zároveň dostatočným spôsobom nezistil jeho schopnosti a možnosti a neprihliadol na ne. Uviedol, že súd vychádzal z jeho priemernej mesačnej mzdy za rok 2017 vo výške 497,- eur, ktorý postup považuje za nesprávny, nakoľko neboli zohľadnené zrážky vykonávané z tejto sumy, preto mal súd vychádzať zo sumy 479,- eur. Mal za to, že po odpočítaní nevyhnutných výdavkov vo výške prevyšujúcej životné minimum súd nezohľadnil v plnej miere jeho náklady na bývanie vo výške 100,- eur mesačne, ani jeho povinnosť zaplatiť zameškané výživné v mesačných splátkach vo výške 20,- eur. Po odpočítaní nevyhnutných výdavkov mu tak z mesačnej mzdy na živobytie zostane suma vo výške 54,- eur, ktorá nedosahuje ani výšku životného minima. Takto určené výživné považoval za likvidačné, znemožňujúce mu uspokojovať svoje základné životné potreby. Navyše zvýšenie výživného o sumu vo výške 80,- eur mesačne považoval vzhľadom na skutočnú, ako aj súdom tvrdenú zmenu pomerov, za neprimerané.

6. Navrhovateľ sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „CMP“ § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v časti určenia výšky výživného podľa § 388 CSP zmeniť, pretože nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie, a v časti týkajúcej sa zročného výživného a vo výroku o trovách konania je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušiť a podľa § 391 CSP vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine (ďalej len ZR), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

9. Podľa § 62 ods. 2 ZR, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

10. Podľa § 62 ods. 4 ZR, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

11. Podľa § 62 ods. 5 ZR, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

12. Podľa § 75 ods. 1 ZR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

13. Podľa § 78 ods. 1 ZR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

14. Podľa § 78 ods. 3 ZR, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

15. Podľa § 231 CSP, rozsudok ukladajúci povinnosť plniť v budúcnosti splatné dávky alebo splátky možno na základe žaloby zmeniť, ak sa podstatne zmenili pomery, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď nastala podstatná zmena pomerov.

16. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom je ich zákonnou povinnosťou, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Osobou, ktorá je oprávnená podať návrh na určenie/zvýšenie výživného je plnoleté dieťa. Súd upraví výživné plnoletých detí len na návrh. Výživné pre plnoleté dieťa možno priznať najskôr odo dňa podania návrhu, nie spätne.

17. Predpokladom na zmenu právoplatného rozhodnutia o výživnom je zmena pomerov podstatného (kvalifikovaného rázu), v dôsledku ktorej je potrebné zmeniť aj výšku výživného. Pri rozhodovaní o zmene výživného musí súd porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného ako v čase predchádzajúceho, tak i nového rozhodnutia, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Pri posudzovaní zmenených pomerov je treba prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Dôvodom pre zmenu vyživovacej povinnosti rodičov je len taká zmena okolností, za ktorých bolo doposiaľ určené výživné, ktorá sa výraznejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov. Zmena pomerov môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane povinného, resp. okolnosťami na strane oprávneného, alebo objektívne - vývojom životných nákladov. Na strane povinného môže byť takouto zmenou strata zamestnania (súd je povinný vždy skúmať príčiny), dlhodobá práceneschopnosť, vznik novej vyživovacej povinnosti, zhoršenie majetkových pomerov a pod. Na strane oprávneného sú takými okolnosťami napríklad nadobudnutie čiastočnej alebo úplnej schopnosti živiť sa sám, zmena potrieb - u školopovinných detí zväčša prechod na iný stupeň školskej dochádzky, zmena majetkových pomerov a podobne.

18. Súd prvého stupňa z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver o tom, že vyživovacia povinnosť odporcu voči plnoletému navrhovateľovi stále trvá v zmysle § 62 ods. 1 Zák. o rodine. Rodičia zodpovedajú za všestranný duševný a telesný rozvoj svojich detí a z toho vyplýva aj ich povinnosť dbať na to, aby dieťa našlo zdroj svojej budúcej obživy v takej oblasti, pre ktorú má predpoklady a v ktorej sa môže pracovne uplatniť. V prípade, že dieťa po dosiahnutí plnoletosti študuje a pripravuje sa na svoje povolanie, vyživovacia povinnosť rodičov trvá po dobu štúdia, ak v ňom dieťa riadne pokračuje, a to až do jeho ukončenia. V predmetnej veci bolo správne ustálené, že navrhovateľ nie je schopný sám sa živiť, pretože sa pripravuje na budúce povolanie štúdiom na vysokej škole. Vyživovacia povinnosť rodičov voči nemu teda stále trvá.

19. V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že výška vyživovacej povinnosti odporcu voči navrhovateľovi bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, č.k. 12P/141/2013-109 zo dňa 17.04.2014, ktorý bol zmenený rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 25CoP/39/2014-130 zo dňa 24.09.2014 tak, že povinnosť otca vyživovať v tom čase maloletého M. P. bola zvýšená zo sumy 80,- eur na sumu 100,- eur počnúc od 01.09.2013. V čase poslednej úpravy výživného mal v tom čase maloletý M. 17 rokov a bol študentom strednej školy. Príjem otca bol v tom čase 384,- eur a mal dve vyživovacie povinnosti, okrem M. aj k maloletému V.. Matka mala v čase posledného rozhodovania o výživnom príjem v podobe invalidného dôchodku v sume 50,- eur mesačne a soc. dávky v sume 44,63 eur a nemala žiadnu ďalšiu vyživovaciu povinnosť.

20. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že je daný dôvod na zmenu vyživovacej povinnosti odporcu voči navrhovateľovi od podania návrhu, avšak v nižšej sume, než o akej rozhodol prvoinštančný súd. Odvolací súd mal za preukázané, že navrhovateľ je v akademickom roku 2017/2018 študentom 1. ročníka denného bakalárskeho štúdia na Fakulte prírodných vied Univerzity Konštantína filozofa v Nitre, počas týždňa býva na internáte, pričom zvýšené náklady sú okrem samotného štúdia spojené aj s jeho cestovaním k matke na víkendy. Finančnú situáciu sa snažil zlepšiť si formou brigádnickej činnosti počas leta ako plavčík. Odporca pracuje ako šofér vo firme PROTEX Štúrovo od 01.10.2005 a jeho príjem v roku 2017 dosahoval priemerne 492,76 eur v čistom mesačne, čo je oproti predchádzajúcemu obdobiu viac ako o 100,- eur. Okrem toho mal za obdobie od 13.7.2017 do 31.08.2017 príjem od zamestnávateľa MISCON s.r.o. Štúrovo vo výške 75,58 eura. Zmena na jeho strane nastala tiež v tom, že v súčasnosti býva v byte u svojej matky, ktorá je dôchodkyňa a tejto prispieva na bývanie. Jeho vyživovacia povinnosť voči druhému synovi maloletému V., nar. XX.X.XXXX naďalej trvá. Matka navrhovateľa je invalidná dôchodkyňa a poberá dôchodok vo výške 120,30 eur a rodinné prídavky na navrhovateľa. Je liečená na

psychiatrii a neurológii a v dôsledku týchto diagnóz nepracuje už viac ako dva roky a v súčasnosti býva v rodinnom dome u svojho priateľa, ktorý je nezamestnaný a má dve dcéry.

21. Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie považoval za dôvodné zvýšenie výživného nie na sumu 180,- eur, ale na sumu 150,- eur mesačne. Odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmena pomerov nastala tak na strane teraz už plnoletého navrhovateľa, ako aj na strane oboch rodičov. Na strane navrhovateľa ide o zmenu pomerov v súvislosti s jeho vyšším vekom a tomu zodpovedajúcimi zvýšenými potrebami súvisiacimi hlavne s jeho štúdiom na vysokej škole mimo miesta bydliska. Zmena pomerov na strane matky navrhovateľa však nie je taká výrazná, pretože je stále invalidnou dôchodkyňou, má objektívne problém nájsť si zamestnanie vyhovujúce jej zdravotnému stavu (jej príjem sa zvýšil len o 30 eur). K zmene pomerov ovplyvňujúcej zmenu predchádzajúceho rozhodnutia došlo na strane odporcu, a to najmä pokiaľ ide o mierne zvýšenie jeho príjmu, ktoré však nebola až tak výrazné, aby bolo v jeho možnostiach a schopnostiach platiť výživné sumou 180,- eur mesačne. S prihliadnutím na nevyhnutné životné náklady odporcu, na jeho ďalšiu vyživovaciu povinnosť k mal. V., odvolací súd dospel k záveru, že je v možnostiach a schopnostiach otca platiť navrhovateľovi výživné vo vyššej sume, ako bolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté (100,- eur), avšak odvolací súd na rozdiel od prvoinštančného súdu s poukazom na všetky uvedené skutočnosti mal za to, že v schopnostiach odporcu je prispievať na výživu syna v sume 150,- eur mesačne s prihliadnutím na zásadu rovnakej životnej úrovne rodičov a detí. Takto určené výživné zodpovedá zákonným podmienkam určovania výživného v zmysle citovaných ustanovení a je primerané možnostiach a schopnostiach odporcu. Odvolací súd poukazuje aj na zákonnú vyživovaciu povinnosť zo strany matky, ktorú má bez ohľadu na jej príjem, vo výške minimálneho výživného.

22. Odvolací súd vychádzal z toho, že odôvodnené potreby dieťaťa do značnej miery závisia od schopností a možností rodičov, pričom pri určení výživného sa vychádza zo zásady, že životná úroveň dieťaťa sa má prispôbiť životnej úrovni ostatných členov rodiny. Preto, ak rodičia majú vďaka svojim schopnostiam, možnostiach a majetkovým pomerom vyšší či nižší štandard, premietne sa to aj do odôvodnených potrieb detí. Schopnosti a možnosti rodiča posudzuje súd najmä z hľadiska toho, aký zárobok alebo iný príjem môže rodič dosiahnuť. Pre určenie výšky výživného sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti a schopnosti každého z rodičov. Súd pri rozhodovaní o výživnom musí vychádzať zo zásady, podľa ktorej deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov; ich životná úroveň má byť približne rovnaká. Rozdielnosť životnej úrovne oboch rodičov sa má premietnuť do výšky vyživovacej povinnosti toho z nich, s ktorým dieťa nežije v spoločnej domácnosti.

23. Z dôvodov vyššie uvedených odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že zmenil predchádzajúci rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 25CoP/39/2014-130 zo dňa 24.09.2014 v časti o výživnom a vyživovaciu povinnosť otca zvýšil zo sumy 100,- eur na sumu 150,- eur mesačne od 09.08.2017 tak, že túto sumu bude odporca platiť vždy do 15. dňa v mesiaci navrhovateľovi .

24. Zároveň, s poukazom na to, že odvolací súd zmenil výšku vyživovacej povinnosti odporcu voči navrhovateľovi a pre rozhodnutie o zročnom výživnom zo spisu nevyplývali potrebné skutkové zistenia, napadnutý rozsudok v časti, týkajúcej sa zročného výživného a v súvisiacom výroku o trovách konania musel odvolací súd zrušiť a vec v rozsahu tohto zrušenia vrátiť prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

25. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).